

Ve Slovinsku jsme se cítili jako doma

„Cítili jsme se u vás jako doma,“ prohlásili po březnové návštěvě kunovické školy naši hosté z pěti zemí světa. „Děláte školu stejně jako my, však uvidíte,“ dodávali navíc učitelé ze Slovinska. Viděli jsme po sedmi měsících a při loučení po týdenním pobytu konstatovali. „Cítili jsme se u vás jako doma. A školu máte báječnou, děláte ji srdíčkem.“

Návštěva školy ve slovinské vesničce Ponikva se uskutečnila od 6. do 11. října 2013 a byla součástí mezinárodního projektu ABC komunikace. Smyslem a cílem projektu je komunikovat s dětmi i učiteli z různých států, poznávat kulturu a nové způsoby výuky. Slovinci byli po Severních Irech, naší a polské škole dalšími, na které čekala milá povinnost v podobě přiblížit svoji školu a připravit týdenní program. Zvládli to famózně. Na tom se shodli všichni zahraniční hosté, včetně šesti žáků a čtyř vyučujících z naší školy.

Ačkoliv je Ponikva vesničkou s pouhými dvěma tisíci obyvatel, je tamní škola moderní, prostorná a s veškerou potřebnou technikou. Zvláštní pozornost zaslouží tělocvična, která by v mnoha našich městech sloužila jako špičková hala. Proč má tak malá vesnice tak nádhernou školu? „Trochu i proto, že župan (funkce podobná našemu hejtmanovi) tohoto kraje pochází z Ponikvy,“ přiznala ředitelka slovinské školy. Děti z Ponikvy ještě před šesti lety chodili do staré budovy, a když se místní rozhodovali mezi její rekonstrukcí a stavbou nové školy, zvítězila druhá možnost. Škola v Ponikvě tak nyní patří mezi nejmodernější v celém Slovinsku, pokud není dokonce tou úplně nejmodernější. Tamní vyučující i žáci si podobnou školu zaslouží. Poznali jsme to v ukázkách výuky, cítili jsme se opravdu jako v naší škole. Podobné postupy, výrazné zapojení žáků. A také nápady, kterými se rádi necháme inspirovat.

Úžasný byl i další program. Absolvovali jsme přijetí u župana oblasti Šentjur, nadchl nás výlet na jezero Bled a tamní hrad, po jezeře jsme se dokonce projeli na lodičkách. Hrad, přesněji více než zachovanou zříceninu hradu, jsme prošli také v Celje, třetím největším městě Slovinska. A půl dne jsme strávili i v Lublani, hlavním městě země. Obě města měla svůj půvab, přestože jsou ve srovnání s našimi městy malá, Celje má 40 000 obyvatel a hlavní město Lublaň sotva tři sta tisíc. V celé zemi žijí pouze dva miliony obyvatel, o to více jsou Slovinci hrdí na vše, co se jim daří.

Celý týden jsme se ve Slovinsku setkávali s milými, pohostinnými a vstřícnými lidmi. Platí to také o rodičích, kteří ve svých domácnostech ubytovali naše žáky. Užili jsme si i slavnostní večer ve škole a pozornost věnovanou představení naší země. Měli jsme radost, že jsme znovu potkali vyučující z Irska, Severního Irska, Turecka i Polska. „Pracovní setkávání už postupně přerůstají v kamarádství. V našem projektu se sešla parta skvělých lidí, moc nás to těší,“ konstatovaly vyučující Andrea Olbertová a Martina Viceníková.

Sluší se připomenout, že peníze na tento projekt, téměř půl milionu korun, získala škola z programu celoživotního učení. V rámci projektu nás čekají ještě dvě zahraniční setkání, dubnové v Turecku a červnové v Irsku.

Níže si můžete přečíst, co se ve Slovinsku nejvíc líbilo našim žákyním.

Michaela Dudová: Nejvíce se mně líbilo v rodině.

Amálie Erteltová: Nejvíce se mně líbilo ve škole. I proto, že tam byl Lukas Šustr.

Klára Kopuncová: Nejvíce se mně líbilo v rodině, byli moc hodní.

Romana Šáchová: Středeční a čtvrteční program byl skvělý, výlet na Bled, do hlavního města a taky nakupování.

Pavλίna Vlčnovská: Všechno se mně moc líbilo, nejkrásnější byl výlet na Bled a projížďka po jezeře.

Viktórie Volasová: Škola, jezero Bled, bylo to perfektní.